

N:o 140.

Af herr **J. E. Centerwall**, om anslag till det mellanfolkliga arbetsamtet i Basel.

Det mellanfolkliga arbetsamtet är ett vetenskapligt institut, som har att genomföra de uppgifter, som anvisats det genom stadgarna för den mellanfolkliga föreningen för lagstadgad arbetarskydd eller på grund däraf genom föreningens kommitté. Det mellanfolkliga arbetsamtet bevarar karaktären af den strängaste politiska neutralitet.

Upplysningar om arbetarskyddsfrågor meddelar arbetsamtet utan ersättning åt regeringar och åt medlemmar i föreningen eller dess sektioner. Meddelandet af upplysningar till icke-medlemmar och deras ersättning pröfvas af föreningens byrå. Vid meddelandet af sådana upplysningar äro arbetsamtets funktionärer förpliktade till obrottslig tystlåtenhet.

Betänkanden för föreningens generalförsamlingar har amtet att författa endast på uppdrag af föreningens byrå och efter önskan af en sektion endast om flertalet af de på cirkulärväg utfrågade sektionspresidierna samtycker till framläggandet af ett sådant betänkande eller inom bestämd frist icke gör någon invändning däremot.

Det mellanfolkliga arbetsamtets direktör förelägger årligen kommittén en berättelse öfver sin verksamhet under det förflutna året och för hvarje generalförsamling ett arbetsprogram för den kommande perioden.

I arbetsamtet är äfven föreningens byrå, som har bland annat den besvärliga uppgiften att skapa och upprätthålla förbindelse med en mängd föreningens korrespondenter i världen. De utgöras förnämligast af universitetslärare i socialpolitiska vetenskaper och af andra för socialpolitiska insikter kända personer.

Bih. till Riksd. Prot. 1905. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 34 a Häft.

Arbetsamtets betydelsefullaste åliggande hittills är utgifvandet af *arbetsamtets bulletin*.

Bulletinen innehåller i mån af utrymme texter till eller utdrag ur de nya arbetarskyddet och arbetarförsäkringen beträffande lagarna eller förordningarna. Den fastslår de därigenom i förhållande till det förutvarande rättstillståndet vidtagna förändringarna i ordnandet af arbetsförhållandena. Den följer tillkomsten af arbetarskyddslagstiftningen såväl genom meddelanden om de parlamentariska arbetena på arbetarskyddets område som genom en öfversikt öfver från nationella och mellanfolkliga kongresser utgående beslut, hvilka röra arbetarskyddet. Den söker äfven befordra källstudiet af arbetarskyddet genom en fullständig bibliografi öfver arbetarskydd och arbetarstatistik.

Bulletinen utkommer med ett häfte i månaden och utgifves för närvarande såväl på tyska som franska. Meningen är också, att den skall offentliggöras på engelska, men penningmedel saknas därtill. Äfven äro befintliga medel till utgifvandet af de tyska och franska upplagorna och bestridandet af arbetsamtets utgifter i öfrigt otillräckliga.

Det mellanfolkliga arbetsamtet kostar årligen omkring 46,000 francs, hvartill komma utgifterna för bulletinen. Bristen för år 1904 uppgår till omkring 28,000 francs och i år beräknas den öfverstiga 32,000 francs. Huru det skall förfaras för att täcka bristen, var en af de mest brännande frågorna på den mellanfolkliga föreningens för lagstadgad arbetarskydd senaste delegeradeförsamling i Basel den 25—28 september 1904.

Att afsevärdt kunna minska utgifterna genom inskränkning i arbetsamtets verksamhet låter sig knappast göra. Arbetsamtet måste dock för närvarande afstå från vidare fullföljande af planerade arbeten, bland hvilka äfven är en högst önskvärd bibliografi öfver lagar, förordningar och litteratur i öfrigt rörande arbetarskyddet.

Hvilken väldig arbetsbörda, som åligger arbetsamtet, visades bäst på nämnda delegeradeförsamling i ett anförande af arbetsamtets direktör, professor Bauer. 1903 omfattade korrespondensen 4,000 nummer. I bulletinen redogjordes för 570 lagar, förordningar m. m. från 93 stater. 242 periodiska publikationer genomgingos äfven för att lära känna olika klassers och yrkens önskningsfrågor i fråga om lagstiftningen. Denna arbetsbörda är äfven af sådan beskaffenhet, att den med nödvändighet måste blifva större för hvarje år. Rikare inkomster krävas alltså, om verksamheten skall kunna fortgå på det i det hela så glänsande sätt, hvarpå den hittills utöfvats. Om arbetsamtets förträffliga och förtjänstfulla verksamhet uttalade sig bland andra i Basel i september 1904 i beröm-

mande ordalag tyska riksregeringens förste ställföreträdare på delegerade-församlingen, direktorn i Tysklands inrikesministerium Caspar, åt hvilken värden om arbetarskyddet i tyska riket närmast är anförtrodd.

Den mellanfolkliga föreningen för lagstadgad arbetarskydd har för närvarande sektioner i Tyskland, Österrike, Belgien, Frankrike, Ungarn, Italien, Nederland och Schweiz. Sektioner äro under bildande i England och Rumänien. Äfven Norden torde icke i längden kunna blifva stående utanför denna förenings sträfvanden. Hoppet att snart få se en nordisk sektion af föreningen komma till stånd besjälade de talare, som för icke länge sedan vid ett tillfälle i Paris hälsade medlemmar af svenska Riksdagen.

Till ökandet af arbetsamtets inkomster böra ju äfven olika staters regeringar bidraga. För närvarande är Schweiz största bidragsgifvare med 10,000 francs om året. Kantonen Basel-(Stadt) lämnar fri lokal, hvari äfven föreningens bibliotek är inrymdt, som torde vara världens bästa arbetarskyddsbibliotek. Andra bidragsgifvande stater äro för närvarande Tyska riket, Österrike, Förenta staterna, Frankrike, Italien, Luxemburg, Nederland och Belgien. Sverige hör till de stater, som ännu icke lämna bidrag. Det bör nu enligt min mening stödja en institution, hvaraf det kan hafva praktiska fördelar. Här kan ju erinras endast om de nästan oöfvervinneliga svårigheter, hvilka före bulletinens tillkomst ställde sig i vägen för studiet af någon arbetarskyddsfråga i olika stater.

Omöjligt är ju icke, att några af de ekonomiska svårigheter, hvari den mellanfolkliga arbetarskyddsinstitutionen för närvarande befinner sig, kunna mildras genom enskildes ingripande. I längden kan dock icke denna institution vara beroende af sådant tillfälligt bidrag.

Med stöd af det anförda får jag hemställa,

att Riksdagen måtte till det mellanfolkliga arbetsamtet i Basel för år 1906 lämna ett bidrag af 750 kronor.

Stockholm den 28 januari 1905.

Julius Centerwall.
